

„Daj nam miłować tę miłość,
którą Ojciec Twój <<umilował świat>>,
gdy <<Syna Swego Jednorodzonego dał,
aby każdy, kto w Niego wierzy,
nie zginął, ale miał życie wieczne>>.”
(św. Jan Paweł II)

Christus natus est nobis!

Pochyleni nad tajemnicą Wcielenia, kontemplując w ciszy Betlejemskiej Nocy - Nowonarodzonego, sięgamy w głąb Jego Serca, w którego kryształ mieni się niezliczoną ilością sposobów realizacji ta jedna, niezniszczalna Prawda - „Bóg jest Miłością”. Wyczytujemy to z Jego spojrzenia, którego niezatarty charakter noszą na sobie wszystkie mijające wieki. Bóg zapatrzył się w człowieka z taką miłością, że przyjął Jego postać.

Niech głębokie doświadczenie faktu, że od momentu Swego Wcielenia Chrystus na zawsze zjednoczył się w jakiś sposób z każdym człowiekiem, stanie się naszym udziałem. Dziś, gdy noc nie przestaje rozciągać się złem za naszymi oknami, przyjmijmy z rąk Maryi Tego, który jest Księciem Pokoju i zbawia nas - w każdym czasie; przyjmijmy Go z rąk kapłańskich, w których rodzi się wciąż, każdego dnia, w czasie Eucharystii. Niech nasze serca będą odważne błogosławioną otwartością na to przyjście Pana; tak, jak Serce Maryi - przez całe Jej życie.

W czasach szczególnie gwałtownych burz i gęstej ciemności, które pogrążyły świat, a które nie oszczędzały także wnętrza Kościoła, św. Jan Paweł II, już jako papież, zwrócił się z pytaniem do Boga: „Czy wolno nam, o Panie, zwątpić w miłość Twoją?”. Niech każdemu z nas Bóg da za odpowiedź Siebie Samego; niech pozwoli z nową mocą poznać i doświadczyć Siebie jako *Emmanuela* - „Boga z nami”.

Niech Jego bliskość zaowocuje w nas hojnym odwzajemnieniem miłości, byśmy przyjęli Jego wierny wizerunek na oblicze naszego życia, i - jako **pielgrzymi nadziei** (złożonej w Słowie Boga) - nieśli Go światu.

Z darem modlitwy

S.M. Antonina
z Siostrami